

Yazarın hediyesi: Lollipop

Christine Nöstlinger, çizerken, yazmaya geçmiş; kafasına göre satırların içinde at koşturmuş, adamakıllı sıkıcı olmama yemini etmiş bir yazar

Mükemmellerin olmadığı bir dünya insanı içine çekiyor. Mükemmeller ne kadar da çok sıkılmış bizi çocuk kitaplarında. Terbiyeli karakterler, terbiyesizlerin küfürlerine tahammül edemeyen, duymak bile istemeyenler, gece yatmadan sütlerini muhakkak içen, dişlerini fırçalayan, asla yalan söylemeyen, hırsızlık yapmayanlar... Sıkıcı bir sürü detay ve birçok karakter bulunur bazı çocuk kitaplarının içinde. Bizi yorar hepsinin varlığı. 'Yuh artık bu kadar da değil!' dedirtir sık sık. Hayal dünyası güzel şeydir muhakkak. Yazarın bir karakterinin hatta birçok karakterinin yaptıklarını toplum için 'doğru' olana göre yapması ve bu kurallardan en ufak bir sapma göstermemesi bir yanıyla azımsanmayacak bir hayal gücüdür. Çünkü böyle bir karakterin var olma olasılığı epeyce küçük bir ihtimaldir. Hele birçoğunun aynı yerde karşımıza çıkması...

Bugün buna hayal gücü diye bakmak bir hayli güç. Çocuklara bir şeyler öğretmeyi kendine ilke edinen çocuk kitabı yazarları bu hayal dünyasına bir can simidi gibi sarılıyor kuşkusuz. Hikâye içindeki çatışmalar olmayınca benim onları okurken, yazdıklarına büyük bir saygım olmasına rağmen, ağzımdan düşüveren kelime ister istemez 'sıkıcı' oluyor.

Mükemmellerin olmadığı hatta genelde bir iki dakika içinde maskeleri düşeceği için uğramaktan çekineceği bazı kitaplar var ki, onlar için insanın ağzından dökülen sözler, 'muhteşem', 'ne kadar da doğrudan uzak bir doğru', 'harika' gibi sözler oluyor. Heyecandan kıpır kıpır olup, yerinde duramadığın hikâyeler, bitmesinden üzüntü duyduğun, doyaamadığın kurgular, anlatımlar bunlar.

Christine Nöstlinger, 1936 Viyana doğumlu bir yazar. Çizerken, yazma-

ya geçmiş; kafasına göre satırların içinde at koşturmuş, hiç yorulmamış, adamakıllı sıkıcı olmama yemini etmiş bir yazar. Kitaplarını **Günışığı** Kitaplığı'ndan bulmanız mümkün. Nöstlinger, dünyanın sevdiği, okuduğu bir yazar. Bir yandan da çocuk kitabı ile ilgilenen herkesin üzerinden yol gösterici meşalesini eksik etmemeye söz vermişcesine hareket etmiş biri. Onu takip eden birilerinin artık didaktik yazımdan en ufak bir zevk alamayacağından, okurların ise kendini özenle sıkıcı olandan uzaklaştıracığından eminim.

Bu hafta Kaborüko'nun konuğu, benim sevdiğim, beğendiğim, doğrunun dışındaki doğruları, herkesin değil, karakterlerinin doğrularını daha da doğrusunu söylemek gerekirse onlar için doğal olanı, onlar için olağanı, onlar için olan her şeyi yakalayan bu yazarın 'Lollipop' isimli kitabı.

Bakkal Otto'su, hiç de şaşıalı olmayan hayatı, pek sık görmediği babası, hayatın omuzlarına yüklediği ağırlıkların altında ezilip gitmiş annesi, her ne kadar saklamaya çalışsa da hizmetçilik yapan anneannesi olan bir çocuk Lollipop. Adını beğenmemiş, yediği şekerden almış, yalanı şu nedenle söylemiş, şunu şöyle yapmış, bunu da böyle demeyi uygun

görmüş gibi karakter tanımlamalarının kendine özgü duruşları içinde bir de bakıyorsunuz ki eğlenceli bir hayatın içinde, her şeye rağmen, gerçeklerle çarpışanlara rağmen, muhteşem bir dünya sarıp sarmalamış her yanınızı. 1977 yılında bu bakış açısıyla yazılan kitaba şapka çıkarmak dışında yapılacak bir şey yok. Necdet Neydim çevirisi ile, Gözde Bitir Sındırgı'nın kapak resmindeki karakteri ile tanıdığımız Lollipop'u hayat boyu unutamayacaksınız. Henüz tanışmadıysanız, en kısa zamanda tanışmanız dileği ile.

